

[Fritze Teisen.]

rium, som man foreslaar flyttet til Vordingborg. Jeg vil herom gerne sige: Jonstrup beder kun om at faa Lov til at blive, hvor det er; hvorfor vil man saa absolut flytte det andetsteds hen? Jeg forstaar, at man har foreslaaet dette for at skaffe Vordingborg Ækvivalent for Nedlæggelsen af Seminariet der; men skulde det ikke være muligt ved Forhandling til anden Side at skaffe et saadant Ækvivalent, saaledes at Jonstrup Seminarium kunde faa Lov til at blive der, hvor det er, hvor det har sine Traditioner, og hvor man er glad for at være? Jeg skulde ikke tro, at det kunde være saa forfærdelig svært at naa til en Løsning i saa Henseende.

En Løsning af Spørgsmaalet maa der imidlertid til, og jeg er ganske enig med de foregaaende Talere i, at Spørgsmaalet maa løses i denne Rigsdagssamling. Der er alt for megen Uro om Sagen til, at man kan fortsætte med Overvejelserne. Seminarierne har, hvad enten det drejer sig om Stats- eller Privatseminarier, Krav paa at faa at vide, hvor de er henne — om jeg saa maa sige —, hvad de skal svare Folk, som søger Optagelse for deres Børn eller for sig selv. De maa kunne give et fyldestgørende Svar paa, om de vil være i Stand til i de kommende Aar at modtage Elever eller ej; det vil kun svække samtlige Seminariers Stilling, hvis man ikke naar til en Afgørelse af Spørgsmaalet.

Det blev sagt — jeg tror, det var af Undervisningsministeren —, at man fra forskellig Side inden for, det var vist Lærereforeningen og de andre Seminarier, var godt tilfreds med den foreslaaede Ordning. Ja, *det tror jeg!* At alle de Seminarier, som det ikke skal gaa ud over, er godt tilfredse, er jo naturligt, for de vil faa øget Tilgang og faa deres Stilling stabiliseret. Det er derfor ikke et Argument, som virker synderligt paa mig, at de andre Seminarier vil være tilfredse; *det tror jeg*, man let vil kunne opnaa, hvis man fortsætter ad denne Vej. Det, det gælder om, er imidlertid, at den Nedskaering, som er nødvendig — og som vi erkender er nødvendig —, bliver gennemført paa en saadan Maade, at der bliver den mindst mulige Utilfredshed ogsaa hos dem, som det gaar ud over. Til at finde en Løsning i saa Henseende skal vi i Udvalget yde vor bedste Medvirken, og jeg haaber, at det der vil kunne lykkes alle 4 Partier i Enighed at naa til en Løsning, for jeg tror, det vilde betyde overordentlig meget, om alle 4 Partier kunde staa samlet i dette Spørgsmaal.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne tilsige en velvillig og hurtig Behandling i Udvalget — velvillig, for saa vidt som vi kan gaa ind for Tanken om Nødvendigheden af at indskrænke Udgifterne, uden at vi dog med Ordet „velvillig“ mener, at vi kan anerkende Rigtigheden af det Forslag, der her er forelagt. Men — som sagt: for ikke paa Forhaand at fremkalde en alt for stærk Diskussion vil jeg afholde mig fra at stille positive Forslag ved denne Lejlighed. Jeg vil dog til Underretning for den højtærede Undervisningsminister, som maaske ellers vilde mene, at vi ikke havde saadanne Forslag rede, men førte en negativ Diskussion, tilføje, at saadanne Forslag er parat; men jeg finder det mest opportunt ikke at fremlægge dem her.

Rasmussen (Hvolbæk): Naar Udviklingen fører med sig, at der er Brug for nye Institutioner, er det som Regel let at faa dem oprettet; talrige Hænder strækkes ud efter dem for at faa dem knyttet til deres By eller Kommune. Modsat bliver det, naar Udviklingen, om jeg saa maa sige, gaar baglæns og man skal til at nedlægge bestaaende Institutioner. Det er det, vi nu er stillet over for. Vi har faaet uddannet flere Lærere og Lærereinder, end der er Brug for i vort Skolevæsen; Børnetallet er dalende, og det er derfor nødvendigt at indskrænke Seminariernes Antal.

Efter det foreliggende Lovforslag gaar det jo ud over saa vel Stats- som private Seminarier; for saa vidt er Sol og Vind nogenlunde ligelig fordelt. Jeg beklager i allerhøjeste Grad, at det efter det foreliggende Lovforslag er blevet en Nødvendighed at inddrage Statstilskuddet til Frøken Langs Seminarium i Silkeborg, men jeg ser ingen Vej udenom. Jeg tror, det er i Privatseminariernes velforstaaede Interesse, at der hurtigst muligt kan blive Arbejdsro om deres Virksomhed, og det opnaar man bedst ved at ophøje det foreliggende Lovforslag til Lov. Jeg skal anbefale det paa det bedste.

Marie Hjelmér: Naar jeg har bedt om Ordet, er det ikke for at støtte det forelagte Forslag, tværtimod ønsker jeg at udtale min største Betænkelighed ved en enkelt Del deraf, ja, en Protest derimod, nemlig den Del, der angaar Forslaget om Nedlæggelse af Frøken Langs Seminarium i Silkeborg. Jeg melder mig som en principiel Modstander af Tvangsnedlæggelse af en privat Virksomhed, en selvejende Institution, en Institution, som aldeles ikke er